

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 1 MAJ 1903.

No. 5.

Tröst i Jesus.

Var tröst, min själ, och fatta mod,
då du af synden lider!
Din Jesus har gjort saken god
för dig för alla tider.
Och det, det gäller inför Gud,
fullkomligt ock för hvarje bud,
mot hvilket du har brutit.

Då synden är för dig i allt
blott synd och intet mera,
då du har gjort, hvad Gud befallt,
men finner brister flera
i dina allra bästa verk,
då Herren Jesus — hör och märk! —
skall *nåd för nåd* dig gifva.

Se därför upp från hjärtats grund
till Gud i sorgen, nöden
i Jesu namn: ty hans förbund
står fast i själfva döden.
Guds nåd står fast i evighet.
Förbundet sälla, som du vet,
med *Jesu blod* blef skrifvet.

Och Jesus kastar ingen ut,
som fram till honom länder,
men väl till nådatidens slut
uträcker sina händer
till syndare af alla slag,
att de sig efter Guds behag
må helt till honom vända.

Han *trofast* är, hur allt sig ter,
han dör ej från de sina:
han nådefullast till dig ser,
då sol du ej ser skina
uppå din himmel, mörk och kall.
Förbida Herren, och du skall
Se *ljus ur mörkret* lysa.

ALFRED SANDELL.

Pingst.

Den kristna församlingen stiftades af den Helige Ande, och vår kyrkliga högtid, som vi kalla pingst, är årsdagen af den kristna kyrkans grundläggning. Denna högtid är därför näst jul och påsk af den allra största betydelse. Den är företrädesvis den Helige Andes fest. Hvad julen och påsken vidkommer, så hjälper ju världen till med att fira dessa. Detta är dock icke förhållandet med pingst. De kristne stå något så när ensamma om firandet af denna högtid. Låtom oss därför fatta dess rätta mening och innebörd.

Liksom påsken, så syftar pingst tillbaka på en historisk, judisk högtid. Den Helige Ande kom ned öfver apostlarna på samma dag, på hvilken judarna firade sin skördefest, till hvilken också hörde det stora minnet af lagens utgifvande på Sinai berg. Den stora skara af dem, som blefvo omvända på pingstdagen, utgjorde den härliga förstlingsskörden af Guds rikes utsäde i mänskligheten. "En ny lag gafs också på denna dag, "Andens lag", hvilken skrefs, icke på stentaflor, utan i lefvande människors hjärtan. De underbara krafter, hvilka voro i verksamhet vid Sinai berg, läto också förnimma sig på den stora pingstdagen. Sälunda sprang fram ur den gamla pingsten en ny högtid, som har lika mycket större och härligare minne än den förra, som det nya förbundet är större och härligare än det gamla.

Ty vi lefva i "nådens och sanningens" tidsålder. Vi äro ej under lagens regemente utan under den Helige Andes styrelse. Under gamla testamentets tid fanns väl den Helige Ande, och många voro de, som leddes af honom. Men det var löftenas period, och först på den stora pingstdagen uppfylldes profetian: "Jag skall utgjuta af min Ande öfver allt kött." Nu begynte den tid, då hvilken som ville kunde få mottaga den Helige Andes gåfva.

Herren Kristus hade kommit till jorden, lefvat, verkat, lidit och dött. På långfredagen fullbordades världens försoning. På påskdagen satte Gud segertecknet på Kristi verk genom att uppväcka honom ifrån de döda. "Jag var död, och se, jag är lefvande i evigheters evighet och har nycklarna till dödsriket och döden", (Upp. 1: 18). Nu kunde ju vår Frälsare ha stannat här på jorden i synlig måtto och sälunda själf utbredd sitt rike till alla världens ändar. Men detta ingick icke i den gudomliga planen. Efter att hafva tröstat de sina och förvissat dem om sin verk-

liga uppståndelse for han upp till himmelen. Var då icke allt förlo-rad? Voro de icke nu ensamma och utan personlig ledning och hjälp? Skulle Kristi död och uppståndelse blifva en underbar historia blott, utan några vidare följder? Pingstdagens storslagna händelser utgöra svaret på sådana frågor. Genom den Helige Ande kommer Kristus själf till dem, hvilka han lofvat att icke lämna faderlösa, för att vara när dem alla dagar intill världens ände. Den Helige Ande är sälunda vår Frälsares representant på jorden. Den Helige Andes verksamhet är Kristi verksamhet efter hans himmelsfärd. Ja, huru vi nu än söka att uttrycka denna sak, så blir det oss ändå tydligt, att den Helige Andes närvaro och verk inom församlingen representerar det sätt, hvarpå Herren vår Frälsare är närvarande hos oss efter sin himmelsfärd. Ty det är ju så, att hvarhelst den ene personen i den heliga treenigheten finnes, där är också den andre, eller de öfriga.

På den stora Pingstdagen få vi sälunda med undran och salig häpnad erfara, att Herren Kristus själf genom sin Helige Ande kommer ned från himmelen för att bo i sin församling, ja, i alla troandes hjärtan. Nog hade apostlarna och Jesu vänner sett Mästaren under hans vandring på jorden med dem, men de hade dock ej fullt lärt känna honom. Först på pingstdagen få de klart för sig, hvem han är. Först då tro de på honom med öfvertygelsens makt. Först då få de syn på profetiornas uppfyllelse. Först då ha de mod att med kraft och klarhet vittna om sanningen. Hvad är hemligheten? Kristi Ande har fullt fattat dem. Den gudomliga kraften har helt intagit dem. Den Helige Ande har uppfyllt dem med ljus och värme. Kristus har kommit tillbaka till dem i andlig måtto, och nu ha de reda på betydelsen af hans person och verk. Nu äro de färdiga att lida och segra med honom. Kristendomen börjar

salunda såsom en världsmakt på den första pingstdagen. Och den kan fortfara som en världsöfvervinnande makt endast genom att fasthålla pingstdagens sanning samt ständigt anamma dess kraft. Hvarje troende har också sin pingstdag, då han mottager den Helige Andes gåfva. Ty då får han ljus och kraft till helgelse. Och i den mån den kristna församlingen består af sådana, så får hon ock bevitna en lifaktig verksamhet och ett nitiskt samarbete för Guds rike, som ständigt påminner om den af den Helige Ande uppfyllda första pingstförsamlingen.

Oscar Öström.

Hvartill tjäna Guds ords profetior?

Salig är den, som läser, och de, som höra profetians ord och bevara det som däri är skrifvet. Upp. 1: 3.

Hos mången kristen finnes en viss fruktan för läsandet och forskandet uti Guds ords profetior. De förkastade också snart sagdt allt, som utgifvits såsom utläggningar och förklaringsringar öfver dessa profetior. Dessa trogna hafva sina bestämda skäl, hvarför de så ställa sig gent emot profetiorna. De veta, att svärmeandar hafva mycket falat och skrifvit om profetiorna, sig och andra till skada. De veta att många rätt sinniga lärare hafva svärigen tagit fel i sina tolkningar af detta Guds ord och att de nödgats betydligt ändra sina uppfattningar en och annan gång. De hafva därigenom kommit till den öfvertygelsen, att snart sagdt ingen kan förstå dem, eller att de ej behöfva att blifva förstådda, förrän de gått i fullbordan.

En trogen själ bör dock besinna, att profetiorna äro en väsentlig del af det Guds ord, som vi af Frälsaren blifvit uppmanade att rannsaka. Därjämte säger ju själfva bibelordet: "Förakten icke profetior", "Salig är den, som läser, och de, som höra profetians ord." Dessa starka ord ifrån Gud visa oss, att det är rätt och tillbörligt, att det är nödvändigt och gagneligt att bruka dem rätt; det är kiandervärdt, farligt och straffvärdt att icke bruka dem eller att missbruka dem. Vi böra därför vinnligga oss om att bruka dem rätt.

Hvilket är nu det rätta bruket af profetiorna? Därpå vilja vi svara: Bruka dem i likhet med det öfriga Guds ord i bibeln; läs allt Guds ord med lika värn och andakt och un-

der bön om nåd att till salighet fatta den särskilda nåd, som är nedlagd uti detta ord. Läs icke profetiska arbeten ifrån sekter och proselytnakare, köp icke deras skrifter, mottag dem hvarken till lån eller till skänks, gif dem intet rum i ditt hus. Skrifterna ifrån Battle Creek, Mich., och Chicago, Ill., utgifna af sjundedags adventisterna, äro sämre än intet, de äro skadliga lögnarbeten. Men läs Guds ord, läs det flitigt, läs profetiorna ofta.

Vår egen kyrka har utgifvit många arbeten, som gifva en sund uppfattning af detta Guds ord, men den lämnar åt bibelforskaren att själf söka efter och försöka uskaffa åt sig dessa arbeten.

Hela gamla testamentet var i bilder och i bestämda utsagor profetiskt. De trogna och saliggörande själarna under den tiden leddes genom det rätta bruket af dessa profetior till en rätt längtan efter den kommande Frälsaren och till en rätt uppfattning af hans mission. Nya testamentet har ock sina profetior, och äfven dessa afse att rikta de troendes blickar till något, som framtiden skall realisera. Guds ords profetior tjäna i första rummet till näring och ledning för en kristens hopp. De lofva stora förmåner, bättre tider och skönare förhållanden i en kommande tid. Men de äro likaledes varningssignaler, hvarigenom de trogna skola i tid beredas för de pröfningar, som de gå till mötes. De hjälpa dem därigenom till den nödiga vaksamheten, som Kristus fordrar af de sina.

Den, som rätt brukar profetiorna, skall därför finna detta Guds ord rikt på lärdom, tröst, hopp och varning. De äro en skön, härdig del af Guds ords paradis. Uppenbarelsebooken är full af sköna och underliga bilder, och bakom dessa finnes en skatt, som ingen förmår taga utom den, som gifvit sitt allt för åkern. Den, som rätt och flitigt brukar sin bibel och i Herrens namn söker, skall säkerligen finna, och himmelens "salig" skall hvila öfver den, som detta gör.

B. S. N.

Svensk präst till Shetlandsöarna. Svenska kyrkans missionsstyrelse har förordnat vice pastor J. A. Frizell att under 6 veckor utöfva själavården bland svenskt fiskarefolk på Shetlandsöarna. Pastor Frizell afreser strax efter påsk.

Pröfva, innan du dömer!

PASCAL.

Forts. fr. föreg. n. r.

Det är sannerligen en heder för vår religion att hafva sådana dårar till sina vedersakare. Deras flentlighet mot henne är jämväl så litet farlig, att den tvärtom bidrager till att bekräfta sanningen af hennes grundsatser, nämligen människonaturens nuvarande fördärf, samt återlösningen genom Kristus. Åtminstone bidraga sådana människor genom sin förvända uppfattning att i hög grad bestyrka den förra af dessa satser.

Det finns ingenting, som för oss är så viktigt som kännedomen om vårt lifs beskaffenhet, ingenting, som för oss är så fruktansvärdt som evigheten. Och människor, som äro likgiltiga inför frågan om sitt eget lif och dess störtande i evigt fördärf, äro i själfva verket någonting alldeles onaturligt. I andra afseenden pläga de dock gå till väga på helt annat sätt. De kunna hysa bekymmer till och med för de minsta småsaker, klokt förutse och försiktigt beräkna allt. Samma person, som nätter och dar grämer sig till förtviflan öfver att en befattning gått honom ur händerna eller öfver någon inbillad förolämpning — samma person kan lefva utan minsta bekymmer och oro för döden, som han dock med visshet vet skall beröfva honom allt. En sådan sorglöshet i afseende på det allra högsta och viktigaste i förening med en sådan ängslan och ömtålighet för oväsentligheter och småsaker är någonting rent af hemskt. Det är ett sömntillstånd, en dvala, som är alldeles oförklarlig.

Det fordras en fullkomlig förvrängning af hela människonaturen för att kunna vara stolt öfver att befinna sig i ett sådant tillstånd, däri det dock tyckes omöjligt, att någon enda skulle kunna råka. Erfarenheten visar oss emellertid så många exempel på människor af detta slag, att det skulle väcka vår häpnad, om vi icke visste, att flertalet af dem endast föreställa sig och i själfva verket icke äro sådana, som de låta påskina. De utgöras nämligen i allmänhet af personer, som fått den föreställningen, att det skall vara bevis på en högre grad af bildning att uppträda som sådana fritänkare. Detta kalla de att hafva afskuddat sig oket, något hvarom de själfva

därför så ifrigt vinnlägga sig. Så synnerligen svårt skulle det dock icke vara att visa, huru grundligt de misstaga sig i sin inbillning att på den vägen kunna komma till någon ära. Medlen härtill äro nämligen icke af den arten, icke ens ibland rena världsmänniskor, hvilka i allmänhet hafva ett ganska sundt omdöme om förhållandena och ganska väl inse, att enda vägen till framgång i lifvet är att förskaffa sig anseende af att vara redbar, pålitlig, skarpsinnig och i stånd att kunna gagna sina vänner. Och detta naturligtvis därför, att man icke sätter värde på andra personer än sådana, som kunna vara en till nytta. Men hvilken fördel för oss kan det väl ligga i att höra en person säga, att han nu afskuddat sig öket, att han icke tror, att det finns en Gud, som känner till hans förhållanden samt att han anser sig fullkomligt för sin egen herre och icke tänker allägga väkenskap för någon annan än sig själf? Inbillar han sig med sådant bringa någon att hysa fullt förtroende till honom? Tror han sig väl på detta sätt kunna göra oss förvissade, att vi hos honom skola finna råd, hjälp och tröst i våra sorger och bekymmer? Menar man sig bereda oss ett nöje med att tillkännagifva, att man anser vår själ endast för en smula luft eller gas — och detta yttrad till och med i en ton af tillfredsställelse och öfverlägsenhet? Borde, om så förhölle sig, den saken väl framställas med uttryck af glädje? Borde den icke tvärlom betraktas som en förfärlig olycka, som det sorgligaste af allt sorgligt?

Om sådana människor allvarligt tänkte efter, skulle de snart nog inse, att deras beteende är så dåraktigt och oförnuftigt, så stridande mot all djupsinnighet och den högre bildningsgrad, de ge sig min af att stå på, att ingenting kan göra en person så motbjudande, ingenting så uppenbart förräda hans kortsynthet och enfald som just ett dylikt tillvägagående. Också skola de tvifvelsutan, om de uppfordrades att redogöra för sina åsikter och för orsakerna till sina religiösa tvifvelsmål, framkomma med sådana betydelselösheter och plattheter, att de snarare skola öfvertyga oss om motsatsen — såsom också vid ett tillfälle någon till en dylik person lär hafva yttrat: "Fortsätter ni att resonera på det där sättet, så slutar ni san-

nerligen med att göra mig till en kristen." Och den, som fällde yttrandet, hade fullkomligt rätt. Ty hvem skulle väl utan häpnad se sig räknad som anhängare af en åsikt, hvilken gjorde sådana personer till hans meningsfränder?

Huru olyckliga tyckes det icke å andra sidan, att de måste vara, som endast låtsa sig hylla dylika åsikter och som undertrycka sitt bättre jag blott för att få visa sig så duktiga som möjligt! Om de i sitt innersta hjärta sörja öfver otillräckligheten af sina kunskaper, hvarför skulle de väl dölja detta? Ett ärligt erkännande däraf vore ju ingen skam? Skam är blott det att icke alls hafva någon skam i sig. Ingenting kan förräda en högre grad af förslappning än att icke förmå inse det olyckliga hos en människa utan tro på Gud. Ingenting röjer ett hjärtas dåliga beskaffenhet så mycket som det att önska, att de eviga löfena verkligen måtte vara osanna. Ingenting är så fegt, som att spela iapper gent emot Gud. Slika bragder må man då åtminstone öfverlåta åt naturer, som äro så fördärfvade, att de verkligen kunna vara i stånd till dem. Må man åtminstone vara hederlig, om man också icke förmår att vara kristen! Och må man i alla händelser medgifva, att det icke ges mer än två slags människor, som äro värda att kallas förnuftiga: sådana, som af hela sitt hjärta älska Gud, därför att de känna honom, och sådana, som af hela sitt hjärta söka Gud, därför att de ännu icke lärt känna honom.

Människor åter, hvilka hvarken känna eller söka Gud, visa därmed så liten omsorg om sig själfva, att de icke äro värda andras omsorg om dem. Och det fordras verkligen att vara djupt genomträngd af kärleken i den religion de förakta för att icke själf med förakt öfverlämna dem åt deras dåraktighet. Men emedan just denna sanna religion ålägger oss att, så länge vi ännu finnas till här i lifvet, alltid betrakta dem såsom medbröder i nåden, hvilka måhända icke blott kunna snarligen omvändas, utan måhända äfven komma till en tro, som är vida starkare än vår egen, under det att vi själfva å vår sida lätteligen kunna råka i samma förblindelse som de: så är det vår plikt att behandla dem på samma sätt, som vi skulle önska, att man behandlade oss, ifall vi vore i deras

belägenhet, samt att söka förmå dem att vara barmhärtiga mot sig själfva och åtminstone göra någon ansträngning för att möjligen komma till en bättre åsikt. Mätte de åt läsningen af denna bok ägna en eller annan stund, som de kanske eljest lätt sinnigt bortslösa! Hvad de mot densamma än hafva att invända, skola de i den tilläfventyrs likväl finna något, som för dem kan vara gagneligt. Åtminstone skola de ej göra stor förlust på försöket.

De däremot, som fördomsfritt och med uppriktig sanningskärlek gå till denna läsning, skola, hoppas jag, känna sig tillfredsställda af densamma samt öfvertygade af de bevis, jag här samlat för det verkligt gudomliga i vår religion. Forts.

En märklig riksdagspredikan

hölls i Storkyrkan för riksdagsmännen vid riksdagens öppnande, märklig så till vida, att predikanten, kyrkoherden E. D. Heuman, i allvarliga, rak på sak gående ord lät landets representanter i den lagstiftande församlingen få så väl en påminnelse om hvilka folksynder, som äro kännetecknade för Sveriges inbyggare, som en kraftig anvisning om botemedlet däremot. Det vore sannrighen väl, om våra riksdagsmän allvarligen toge fasta på dessa ord, och de *borde* också göra det i egenskap af lagstiftande medlemmar i en kristen stat. Det är ju så, att folket gärna, om än omedvetet, rättar sig efter "högre" föredömen och följer dessa i mångt och mycket. Väl vore därför, om de "höga", till hvilka man torde få räkna dem, som utgöra den andra statsmakten, tänkte härpå och vinnlade sig om att gifva så många verkligt goda föredömen som möjligt.

Kyrkoherde Heuman, som hade till text, hurusom Johannes döparen gick omkring i trakten af Jordan och predikade bättring till syndernas förlåtelse, yttrade i sin predikan bl. a.:

Det är stora stunder i ett folks lif, liksom i den enskildes, när där blir en allvarlig bättring. Vi skola icke vara rädda för ordet bättring. Det betyder, att det skall varda *bättre* med oss, att vi skola upp ifrån det, som förpestar, fördärfvar, förkväver, ifrån det, som gör oss sjuka och afmattade. Vi skola varda friska, allt skall blifva friskt och nytt och kraftigt i oss. Ingenting kan så för-

nya som en verklig bättring inför vår Gud, att vi känna vår synd och ångra den och lägga bort den. Det är den, som förpestar oss. Synd är ett folks fördärf. Det finns synder, som hålla på att fördärfva det svenska folket: främst den vecka *nju-ningslystnadens synd*. Och hvad har den i följe? Osedlighet, bedrägeri, ja, också mord. — "*Nya blodsläd från mördarelandet*", så stod det nyss i en utländsk tidning om *Sve-rige*.

Dryckenskapens synd, o, hvad den brännmärker vårt folk. Tänk, huru många hem den synden har härjat, huru många äktenskap den löst upp, huru många små barn den gjort värlösa. Den synden har bitit sig fast i själlva lagstiftningen. Nyss gick en hel församling ända till kungs och bad om att slippa krogen utanför skolans dörrar. Det hjälpte icke. Myndigheterna ville hjälpa, men de sade, att lagen hindrade dem. De kunde icke — för lagen. I Norrland står just nu ett af dessa många nyupp vuxna arbetaresambällen och beder om att slippa en krog. Arbetarna säga: vi hafva icke ens humnit få skola i vår by, icke kyrka, icke präst, men krog vill man ge oss.

Och *svärjandets synd* — när en främling beträder svensk jord, så häpnar han öfver hvad här svärjes. När skall vår värnpliktiga ungdom slippa att få höra ederna vid sin vapenöfning? När skall den finna stöd i sin sträfvan att föra sin barnatro och sin barnagudsfruktan med sig genom kasernlifvet? Nog behöfva vi blifva bättre, blifva annorlunda, få ny kraft att kasta ut det, som fördärfvar oss. Men bättringen får då börja inifrån, blifva en hjärteförändring.

Här finnes endast en makt, som kan bryta syndens makt. Det är *Jesus Kristus*. Men han kan det. Vi få återvända till *Jesus Kristus*. Det var därför döparen predikade bättring, för att han skulle få sitt folk att riktigt känna synden och riktigt följa hans finger, när han pekade på *Jesus*: "Se Guds Lamm, som borttager världens synder." Han kan borttaga också *Sveriges* synder, våra synder, dina och mina. Stilla går denne Frälsare fram ibland oss än i dag. Icke för de själfviska, för de i anden rika, men för de fattiga predikar han evangelium. De förkrossade hjärtan lä-

ker han. Öfver sitt rikets portar skrifver han: saliga de i anden fattiga, ty dem hörer himmelriket till. Till de bedröfvade tittar han in och talar: Saliga I bedröfvade, ty I skolen få hugsvalelse. Till den, som hjärtligen vill komma ifrån sin synd, säger han: Dina synder förlätas dig, synda icke härefter. De, som vänta efter honom, få *ny* kraft. Sitt nya bud förer han än i dag fram öfver jorden: Ett nytt bud gifver jag eder, att I älskens inbördes. — Tänk, när det budet kommer riktigt till lif ibland vårt folk. Då är själfviskheten, då är synden bruten. Det är det konungsliga budet, som lefver öfver alla andra konungabud: "Älskens inbördes." Älska, såsom han älskade, så att vi rödja undan för hvarandra det, som fördärfvar oss, rödja undan synden. Blifve det budet inskrifvet djupt i denna lagstiftande församling. *Älskens inbördes*, inskrifvet alldeles så, som det kom från hans hjärta, hans, som dog för oss! Då skulle han denna riksdag icke kunna blifva annat än till välsignelse djupt ned i vårt folk, för släkten, som äro, och för släkten, som komma! Det gifve oss Gud för sin Sons, vår Frälsares, skull!

"Gamle-prästen."

I.

Högtidsstämning hvilat öfver gamla Mustasari kapell-lag. Djupt i en norrländsk dalkjusa med skyhöga, skogklädda berg på trenne sidor, men med den näpnaste lilla skogssjö å den fjärde, ligger socknens urgamla helgedom. Byggnadsstilen företer ingenting tilltalande, det är en allång fyrkant, snarlik en gammal ängslada; taket är mossbelupet, och den fristående gamla klockstapeln, som hyser den enda klockan, bidrager just ej till att förhöja utseendet. Men kyrkan och dess stapel hafva stått i århundraden, väggarna äro mer än alnstjocka: det arbete, som här en gång gjordes, var ej något fuskverk, ty ännu kan Mustasari kapell trotsa många stormar. —

Stiga vi in i helgedomen, finna vi allt vara af det enklaste slag. Golfvet består af alnsbreda furuplankor, de gamla smala, blankslitna bänkar-na med mot sittbrädet fästa, vinkelräta ryggstöd äro allt annat än bekväma. Hvarje bänk ar försedd med dörr och rigel mot stora gång-en, och utanpå dörren finnes ett

nummer, konstfärdigt måladt och omgifvet af något, som skall föreställa liljor och tulpaner. Enligt gammal häfd utdelas bänkplatserna till socknens hemman för en tidrymd af 50 år i taget; hvart och ett har därför sitt bestämda bänknummer. I ett hörn står en urgammal klocka, som räcker halfvägs mot kyrktaket. Dess lånsamma, skarpa tickande står i full harmoni med omgifningen. På altaret trona ett tiotal mycket gamla ljusstakar, och i midten af dem ett groft bugget kors med törnkrona och mantel. Vid ena långväggen höjer sig predikstolen; högt, högt upp mot taket går den. Den, som vill se prästen, får här ej vara styf i nacken. Men predikstolen är sirad med apostlabilder, och i midt-fältet står hammet med korsfanan. Den är helgedomens prydligaste och mest kostbara inventarium.

Vid sidan af kyrkan, alldeles invid den ringmur, som omgifver kyrka och kyrkogård, ligger prästgården. En liten rödmålad enväningsstuga, omgifven af en obetydlig trädgård, är hemmet för herden öfver hjorden i Mustasari. Djupt får besökaren böja sitt hufvud, då han träder därin, och väl därinne finner han, att det är just ej mer än nått och jämnt, att en ordinarnt lång karl kan stå rak. Men där finnas tre små rum och kök, och i lidret utanför är plats för alla de boskapsdjur, prästen här någonsin kan tänka sig underhålla, nämligen en häst, en ko och en get.

Mustasari hade länge varit styf-barn. Sedan urminnes tid hade det varit sammanokadt med den 15 mil därifrån belägna stora socknen, hvars präst sex gånger om året kom till den gamla kyrkan, där han predikade, jordade, döpte och vigde. Men nu hade ljusare tider randats. Socknen hade fått skilsmässa, Mustasari var eget gäll, och tre gånger hade det varit anslaget till ansökning ledigt, men blott en enda prästman, okänd för alla, hade vägut att söka sig till denna afsides fjällbygd. Och, då han ingen hade att tälla med, blef han af högvördiga domkapitlet utnämnd utan både prof och val, och nu var det sabbatsafton, i kväll skulle han komma, och i morgon skulle Mustasari-folkets förste *egne* präst predika för det. Ej underligt, att en sådan helgdagsstämning hvilade öfver den lilla fjällbyn och dess inbyggare, som nu på sitt enkla vis voro sysselsatta med att pryda Guds hus till ära för den herde, som den gode Guden sändt dem.

Forts.

Columbia.

officielt organ för Columbia konferensen, utgifves den 1 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.,

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott 50 cents
 " " " till Sverige 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklustrade adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerations tiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor N. J. W. NELSON, sek., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. SKANS, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

Kyrkliga nyheter.

Moscow, Idaho. På långfredagens f. m. firade vi minnet af vår Frälsares korsfästelse och död med högmässogudstjänst. Ett rätt stort antal åhörare var tillstädes.

Herr Oscar Larson, f. d. county auditor, reste i början af april österut. Han kommer snart att börja handelsrörelse här i Moscow. Lycka till!

Under pastorns bortovaro har farbror P. Beckman välvilligt skött predikaturerna både i Moscow och Troy. Vi äro honom mycken tack skyldiga för sådan värdefull tjänst.

* * *

Troy, Idaho. Vår församling härstädes hade glädjen den 22 sistlidne mars hälsa välkommen i sin gemenskap en familj på sju medlemmar: 3 kommunikanter och 4 barn.

På påskdagen firades högmässogudstjänst. Kyrkan var väl fylld med uppmärksamma åhörare.

Herr August Johnson med familj, medlemmar af vår församling, anträdde den 13 april en resa österut för att hälsa på släktingar och vänner i Kansas och Illinois. De besöka Paxton, Ill., vid tiden för synodalmötet. Herr Johnson är nämligen delegat från vår konferens. Välkommen hem igen!

Bethsaida-församlingen i La Conner, Wash., har nu kallat pastor L. J. Sundquist i Mariadahl, Kansas, till sin lärare. Mätte icke denna kallelse blifva afslagen!

* * *

Kateket J. A. Levin har antagit synodens missionsstyrelsens kallelse till Alaska, med villkor att han får kvarstanna på sitt nuvarande arbetsfält till efter stundande synodalmöte.

* * *

Seattle. I mars köpte ungdomsföreningen ett piano för \$230. Det kommer att tjäna till att gifva föreningen mängen i god bemärkelse njutningsrik stund vid hennes möten.

Syöreningen höll en liten fest i mars till förmån för vår älskade synods hemmission. Kollekten, som upptogs, belöpte sig till \$19.75.

Bönemöten höllos 3 aftnar under den "stilla veckan" i kyrkans undervåning. På långfredagens afton samlades en stor skara i den öfre våningen för att lyssna till ordet om vår korsfäste Frälsares oändliga kärlek.

Påskdagen på förmiddagen var kyrkan väl fylld af uppmärksamma åhörare. På aftonen var kyrkan så full, att många stolar måste ställas i gångarna. Söndagsskolan höll påskfest dä. En del af barnen uppträdde, och de utförde alla sina stycken och sånger väl. Kören sjöng passande sånger. Offer och kollekt upptogs under dagen för Columbia-konferensens mission, och belöpte de sig till \$70.92. Dagen var i sanning en härlig dag. Vi lingo höra Herren tala till oss om frälsningen i vår uppståndne Herre. Vi lingo ock offra några skärfvar på Herrens altare för hans rikssak på jorden. Gud vare tack för allt.

* * *

Astoria. Härute hos oss tar sig våren en grundlig tid med att frambräta. Hvad löfsprickning och blommar angår, så kunna sådana tecken se sig redan i januari och sakta fortsätta därmed till i april, utan att ändå våren kommit i sin fulla kraft. Det ser underligt och långsamt ut för den, som är nykomling till detta klimat. Midt emellan de härligaste sommardagar får man till och med i april härstädes kallare väder än i december och januari. Dock hade vi här vid påsk ett tämligen värlikt väder med en myckenhet af blommar

och nästan alla träd och buskar gröna. Påskdagen firades i vår kyrka med en talrikt besökt gudstjänst på morgonen. På aftonen hade söndagsskolan en liten fest, hvilken också framlockade ett fullt hus. På söndagen firades Herrrens heliga nattvard, och under den stilla veckan höllos tvenne gudstjänster. Långfredagen besökte församlingens pastor Skamokawa. Åtta personer voro närvarande vid den svenska gudstjänsten på morgonen. Några flera på aftonen, då engelska språket användes.

Vår konfirmationsklass i Astoria räknar 13 medlemmar och torde blifva färdig vid pingst.

Våra vänner John Olin med hustru ha återkommit från Rock Island, Ill. Mr. Olin bedref musikstudier därstädes med sådan iver, att hans hälsa nedbröts. Tills vidare komma de att bo i Astoria.

* * *

South Bend, Wash. Mrs John N. Anderson har sedan medio af mars fått hålla sig på ett sjukhus i Portland. En operation, som hon fick genomgå, gick lyckligt, och hoppas vi, att hon vid denna tid redan är återställd till hälsa och krafter.

* * *

Fairhaven, Wash. Den 21 mars höll härvarande församling extra stämma för att kalla pastor. Med ett par undantag voro församlingens alla röstberättigade medlemmar närvarande. Pastor F. N. Swanberg, för detta Nebraska-konferensens ordförande, i Oakland, Nebraska, blef enhälligt kallad. Pastor Swanberg var här förliden sommar, så att församlingens alla medlemmar äro bekanta med honom, och det är församlingens högsta önskan, att pastor Swanberg skall antaga denna kallelse. Församlingen känner sig mycket tacksam till konferensen, emedan deras petition blef beviljad.

Här inflyttar folk dagligen till tvillingstäderna på Bellingham Bay. Vi vänta, att många landsmän skola nedslå sina bopålar här, så att vi få hjälp i församlingsarbetet.

Ungdomsföreningen, som stiftades för et par månader sedan, går raskt framåt. Dess medlemsantal tillökas vid hvarje möte, och allt fler besöka dess sammankomster.

Syöreningen, under mrs Mattsons ledning, arbetar med kraft för församlingens väl. Hr och fru Gust. Linden ha flyttat ut på landet, dock

ej så långt, utan att de kunna komma in till staden och kyrkan.

* * *

Everett, Wash. Zions-församlingen i Everett förkofrar sig allt fortfarande och går framåt i den rätta riktningen. Dess medlemmar i allmänhet taga mera intresse och verksam del i församlingsarbetet. Då undervecknad hemkom från konferensmötet i Portland, blef han öfverraskad med en ny fin predikstol, som var förfärdigad och skänkt till församlingen af mr L. J. Berg.

Ungdomsföreningen har sedan dess låtit förfärdiga och skänkt ett tillfälligt och smakfullt altarskrank.

Några af församlingens snälla och verksamma kvinnor hade vid samma tid samlat medel och inköpt mattor för koret samt gångmatta, så det hela far sig rätt inbjudande ut.

Gud löne och välsigne dem för deras uppoffring!

Den 31 mars och 1 april höll Tacoma-distriktet sitt första missionsmöte på denna plats. Mötet var talrikt besökt och uppbyggligt. Vid samma tillfälle hölls prästval, då församlingen kallade till sin lärare pastor O. H. Sylvan från Hutto, Tex. Må det vara i enlighet med Guds vilja, och han antaga kallelsen. Vid mötets slut höll äfven församlingen en fest, som inbringade i kontanter \$19.90. Denna summa aflyftade det mesta af en skuld på fyra dussin stolar, som församlingen förskaffat sig.

Våra snälla och omtänksamma kvinnor hade för påskhögtiden smakfullt dekorerat vårt lilla kapell invändigt med växter och blommor; det var rätt inbjudande och förhöjde högtidligheten betydligt.

Högmässan var talrikt besökt, nära fullt hus. På aftonen hölls barnfest, då hvarje sittplats var upptagen. Sångkören förhöjde högtiden med flera sågnummer. Gud främje sin sak. J. A. L.

* * *

Portland, Oregon. Påskdagen var en skön och härlig dag i Herrens gårdar för Immanuels-församlingen. Kyrkan var af villiga händer skönt prydd med blommor för högtiden. På förmiddagen fick församlingen hälsa 4 nya medlemmar välkomna, af hvilka 3 voro kommundikanter. Vid förmiddagsgudstjänsten var mycket folk samladt.

På aftonen hölls barnfest. Kyrkan var då för liten att rymma alla

besökare. Barnens program utgjordes af stycken från bibeln, psalm- och sångboken samt andra små stycken, som rörde sig omkring den korsfäste och uppståndne Kristus. I sammanhang med hvad barnen sagt i ord och sång gaf pastorn några minnesord.

Sångkören glädde församlingen både på förmiddagen och aftonen med sin goda sång.

* * *

Redovisning. Under mars månad ha följande bidrag inkommit:

För konferensens mission:

Från Immanuels, Portland..	\$21.05
Första, Astoria	5.00
Gethsemane, Seattle	4.05
Salems, Spokane	6.15
Pastor G. A. Anderson.....	.95

Summa \$37.20

För synodens hemmission:

Från Gethsemane, Seattle...	\$19.75
-----------------------------	---------

För hednamissionen:

Från Immanuels, Portland..	\$2.00
----------------------------	--------

Med tacksamhet erkänns ofvannämnda bidrag.

Portland, Oregon, den 1 april 1903.

JOEL W. SKANS, kassör.

Missionsmöte.

Tacoma-distriktet af Columbia-konferensen höll missionsmöte i Clearbrook, Fairhaven och La Conner den 14—16 april. Omständigheterna voro sådana, att vi väntade ej pastor Frisk till Clearbrook, men han kunde ej komma till de andra båda platserna heller. Det var rätt ledsamt, ty då vi ej äro mer än tre, så behöfde vi nog att hafva alla med vid våra möten. Vi voro därför endast två, kateket J. A. Levin och undertecknad, till att predika och endast en till att utdela sakramenten. Min innerliga längtan att få gå till Herrens nattvard kunde salunda ej uppfyllas. Jag var dock så innerligt glad att få se andra njuta af de heliga häfvorna.

Mötet började i Clearbrook den 14 med fullständig högmässogudstjänst och nattvardsgång. Rätt många i den lilla församlingen gingo fram. Så många, som kunde komma ut, voro med vid gudstjänsterna både på dagen och på aftonen. Familjen Carl Larens lille son frambars till Herren i det heliga dopet. Den lilla kyrkan är ej ännu färdig, men det är i alla fall godt att hafva rak öfver hufvudet och en bestämd

mötesplats, äfven om möbleringen ej är, hvad alla skulle önska. Så får ett stycke af skogens store invånare, en kubb omkring tre fot i diameter, tjäna till både altare och predikstol. Vi kände, att Herren var med oss och verkade på våra hjärtan med sina nådemedel. Hans namn vare äradt.

Tidigt på morgonen den 15 anträdde resan mot Fairhaven, omkring 25 mil åt söder. I vår stora och vackra kyrka där hade vi gudstjänst kl. 10:30 på eftermiddagen och kl. 8 på aftonen. Öväntadt många voro med på eftermiddagen för att höra ordet. På aftonen var åhörarskaran ännu större. Då firades Herrens heliga nattvard. En del af församlingens medlemmar deltog i den heliga måltiden. Där hade nog varit fler, om det varit söndag. Vid detta tillfälle hade församlingen glädjen att hälsa tvenne, i Whatcom boende, nya medlemmar välkomna i sin gemenskap. Båda dessa församlingar önska och bedja innerligt, att pastor F. N. Swanberg, som de kallat till sin lärare, må komma. Gud gifve, att så må ske. Vi hade kära stunder i Fairhaven omkring Herrens heliga ord och nattvard.

Den 16 voro vi åter ute tidigt på morgonen, nu på resa mot La Conner. I vår kyrka därstädes, belägen på Pleasant Ridge, var kl. 10:15 öväntadt mycket folk samladt; ja, åhörarskaran var stor, när man besinnar, att detta är den brada värtiden för landtmannen. Det var skönt att få fira gudstjänst och Herrens nattvard så här midt i veckan. Många gingo till Herrens bord. Här såväl som på de andra platserna åhördes ordet med stor uppmärksamhet och synbar hunger. Gud vare tack för hungern efter hans ord i församlingarna. Må våra församlingar, som halva den stora förmännen att få fira gudstjänst en eller flera gånger i veckan, ej bli så vana därvid, att de förlora hungern därefter. Lätom oss flitigt nära våra själar med lifvets ord. Pastor L. J. Sundquist är kallad att blifva lärare i vår församling i La Conner. Må han finna det vara i öfverensstämmelse med Guds vilja att komma dit. Det är allas vår innerliga önskan och lön. Det är svårt, när en församling kallar gång på gång och lika många gånger får nej. Komma de båda ofvannämnda bröderna, så skall det lända hela vår konferens till

mycken glädje och fromma. I La Conner frambyros tvenne små barn till det heliga dopet, nämligen familjen Nels A. Nelsons i La Conner dotter och familjen Alfred Olsons i Anacortes son. Gud välsigne dessa små med sin Andes nåd att förblifva hans barn intill lifvets slut.

Vi hade två möten hvarje dag och predikade båda två hvarje gång. Kateket Levin lofvade att gifva dessa församlingar ett besök hvar i maj. Ett hjärtligt tack till alla, hos hvilka vi stannade, för eder gästvänlighet och kärlek. Må Guds rika nåd, frid och välsignelse komma alla våra församlingar till del.

Seattle den 17 april 1903.

MARVIN L. LARSON.

Missionsmöte i Everett.

Tacoma-distriktet af Columbia-konferensen höll missionsmöte i Everett den 31 mars och den 1 april. Pastorerna Frisk och Larson voro där. Vår käre broder, kateket Levin, gladdes mycket öfver detta möte, ja, detsamma gjorde vi alla. Första aftonen voro ganska många närvarande. Past. Frisk höll då skriftetal och pastor Larson högmässopredikan. Emedan nattvardsgång nyligen hållits, besökte ej så många Herrrens bord, men vi predikanter gladdes oss innerligt åt tillfället att få äta Jesu lekamen och dricka hans blod.

På eftermiddagen samlades vi igen kl. 2:30 för att då samtala om ämnet: "Barnuppfostran". Samtalet var mycket treffligt och lärorikt. Öfver 20 personer voro närvarande. Det var ett stort antal på en så ny plats och i en så liten församling. Vi hafva varit med, när det i mycket större församlingar icke varit hälften så många närvarande vid ett dylikt tillfälle.

På aftonen den 1 april hölls dock, hvad antal beträffar, det egentliga stormötet. Möteslokalen var väl fullsatt, och ordet ähördes med mycken uppmärksamhet. Det kändes helt annorlunda nu och då jag för ett par år sedan gjorde mina månadsbesök där; Gud vare lof! Broder Levins arbete har icke varit förfångt i Herren. På ofvannämnda afton predikade pastor Frisk öfver den del af fjärde akten, som handlar om Kristi rike, och pastor Larson talade om "Den bästa vännen."

Efter predikningarnas slut inbjöd kvinnoföreningen alla närvarande

att sitta ned vid borden, där godt kaffe och dopp serverades. En fri kollekt upptogs, som belöpte sig till närmare \$19.00. Denna insamling skulle användas för att därmed befala en liten skuld, som hvilade på stolarna i möteslokalen. Om denna lokal har broder Levin förut skrivit i denna tidning. Under båda aftnarna sjöng kören, bestående af en dubbel kvartett, vackra sänger. Vi skola sent glömma detta kära missionsmöte, det första i vår församling i Everett.

Må Gud få välsigna denna vår församling med både inre och yttre tillväxt, och må han från densamma få samla många medlemmar af den triumferande församlingen i himmelen, ja, må alla om möjligt blifva frälsta.

M. L. L.

Mons Nilson.

Den 15 april bragtes mig per telegraf sorgeposten, att min fader samma dag afidit. Dödsbudet kom högst oväntadt, ty han hade icke varit sjuk, utom att han led af förkylning och svar hosta. Han hade inslumrat lugnt och stilla, bejakande frågan om han skulle gå till Jesus. Till språket: Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss af alla synder, svarade han ett bifallande ja, och tillade: *Gud är god*, hvilka voro hans sista ord. Med första lämpliga tåg begaf jag mig på väg till det i Afton, Minn., belägna föräldrahemmet för att få följa min käre fader till hans sista hvilorum. Begravningen ägde rum från kyrkan söndagen den 19 april kl. 4 e. m. Församlingens pastor, dr J. Fremling, höll likpredikan öfver Es. 55: 6: Söken Herren, medan man kan finna honom, åkallen honom, medan han är när. Därefter nedsänktes stofthyddan i grafven och invigdes till ro i jordens moderliga sköte. Mycket folk deltog i begravningen. Min bädangångne fader föddes i Sverige den 18 maj 1833, ingick äktenskap 1862, flyttade 1868 till Amerika, vistades i Utah närmare 14 år, flyttade sedan till Minnesota, där han med familj bott på olika platser, de sista 3 åren i Afton. Har tillhört Augustana-församlingar un-

der hela vistelsen i Minnesota. Han sörjes närmast af maka, dotter och son, 4 syskon här i landet och 3 i Sverige samt andra släktingar och vänner. Han hade uppnått en ålder af 69 år, 10 månader och 27 dagar.

Hvila i frid, käre fader, till uppståndelsens saliga morgon!

N. J. W. NELSON.

Minnes-Album.

Det af konferensen ombeslutade minnesalbum utkom i behörig tid. Konferensen mottog detsamma vid nyligen hållet årsmöte med tacksamhet. Det har blifvit ganska fördelaktigt annuadt i flera tidningar. Det är en bok på 112 sidor med 45 illustrationer och kan kortast och bäst beskrivas med sin titel: *Columbia-konferensen i ord och bild*. Ingen, som älskar vår konferens och dess verksamhet, kan hafva råd att låta tillfället att förskaffa sig ett exemplar gå sig ur händerna. Det kostar blott 50 cents per ex. Sänd detta belopp till undertecknad, innan den lilla upplagan är slut, och ni erhåller med omgående ett exemplar portofritt.

Värdsamt er ringe tjänare,

N. J. W. NELSON.

Moscow, Idaho.

Till Columbia-konferensens alla medlemmar.

Nåd och frid.

På sitt möte i Portland, Oregon, beslutade konferensen, att jag äfven under detta konferensår skulle för-sätta med insamlingen för en respredikant, och att missionsstyrelsen skulle göra allt den kan för att få en sådan. Vid mötet kallade styrelsen pastor M. Noyd i Chicago till respredikant. Vi hoppas, att han åtager sig denna för vår konferens så viktiga verksamhet.

Jag började min insamling i Portland förlidet år och fick då \$45.15 i löften, af hvilken summa en del inkom kontant, resten har inkommit sedan ntom \$5. Vid sista mötet erhöi jag \$90 på subskriptionen, och är sålunda hela subskriptionen i Portland \$135.15. Följande summor inkommo kontant, hvilka härmed med tacksamhet erkännas och kvitteras:

Hilda Peterson\$.50
Carolina Johnson	1.00
Herman Johnson (Chinook)	2.00
Minnie Walter	2.00

Mrs Oscar Peterson.....	3.00
Ivan Wesström	5.00
Fred Monson50
Otto Hanson50
John Anderson (South Bend)	1.00
S. T. Meller	1.00
Walfrid Sjöholm50
Lydia Anderson50
A. Anderson	2.00
Albertina Bengtson	5.00
Emma Olson	5.00
G. Lundgren	1.00
P. Paulson	1.00
P. A. Palm.....	2.00
C. A. Carlson.....	2.00
A. Peterson	2.00
Josie Anderson	1.00
Onämnd	5.00
Ingard Johnson	1.00
Victor Nordin50
John Nordin	2.00
Mrs Oscar Olson.....	2.00
Hulda Skans50

Efter mötet besöktes Hockinson, och där erhöll jag \$10.50 på subskriptionen. Af denna summa fick jag följande i kontanter:

Alek Mattson	1.00
Charles Brown	1.00
Adolf Adolffson50
A. G. Olson.....	.50
Andrew Miller50
Axel Lindh50
A. Charlston	1.00

Utom det ofvannämnda har jag till dato erhållit från

Troy, Idaho:	
Onämnd50
Spokane, Wash.:	
O. Hammarlund	5.00
Alfred Johnson	2.00
Tacoma, Wash.:	
Olga Nelson	2.00
Alfred Boman	5.00
Gustaf Anderson	2.00
John Peterson	5.00
Emelia Peterson	2.00
S. M. Nordström.....	2.00
Sissa Swenson	5.00
Edward Young	2.00
Sidor Johnson	1.00
Mrs Wilhelmina Nelson.....	1.00

Summa \$ 89.00

Förnt redovisadt\$349.67

Totalsumma till d. 1 april. \$438.67

Hjärtligt tack till alla gifvare.

MARTIN L. LARSON,
konferensens ordförande.

Har du undfått den Helige Ande?

Om någon icke har Kristi Ande, så tillhör han honom icke. Rom. 8: 9. Men hvaraf skall jag veta, att jag har den Helige Ande, så att jag icke bedrager mig, troende, att jag har honom, fastän jag icke har honom? Svar: Det skall du veta af Andens verk. Se på erfarenheten. Den är en förträfflig läromästare. Där ser du t. ex. en syndare, som en tid lefde fritt i synden och icke frågade efter

sin själs frälsning. Men nu har med honom inträffat en stor förändring. Nu kan han icke vidare lefva i synden; förr kunde han lefva utan Kristus, nu behöfver han honom dagligen; förr kunde han undvara Guds ord, nu är Guds ord honom dyrbarare än guld; förr hade han sin umgängelse i världen och föraktade Guds folk, nu kan han icke trifvas i världen, icke heller undvara Guds folk; förr frågade han icke efter Guds vilja, nu vill han framför allt veta, hvad Gud vill; förr hade han ingen glädje i Gud, nu är däremot Guds nåd och vänskap, hans löften och gärningar det enda, som kan göra honom riktigt glad. Nuväl, nog kan du väl se, att det nu är en annan ande i den människan än förr. Men hvad kan det väl vara för en ny ande, som kommit in i honom? Männe världens eller djävulens? Nej, ty det är icke världens ande att älska Gud. Sannerligen, Guds ande är det, som intagit den människans hjärta. Och se nu: af sådant är det *du* ock kan veta, om Guds ande bor i dig eller icke.

Detta har jag gjort för dig.

För många år tillbaka stod en målare framför sitt staffli i en atelier i Dusseldorf. Han var ännu helt ung, men hade redan vunnit rykte, och det ansågs allmänt, att han hade en vacker framtid för sig.

Bredvid honom stod en katolsk präst, anställd vid en af stadens kyrkor.

— Nej, nej, utbrast målaren, den summa ni bjuder är allt för ringa för en så stor målning. Korsfästelsen är intet lätt ämne; den är så ofta framställd på duken, att det blir mycket svårt att finna någonting ovanligt.

Slutligen blefvo de dock ense om priset. Utkastet för målningen skulle vara färdigt inom en månad.

Under de följande veckorna var målaren upptagen med studier för sin taffla; han vandrade dagligen omkring i judekvarteret för att finna modeller.

Medelpunkten på tafflan skulle utgöras af korset, för öfrigt fick målaren efter godtfinnande själf bestämma grupperingen.

Arbetet skred raskt framåt. Den 1 juni skulle det vara färdigt att upphängas på sin plats i kyrkan.

En härlig vårdag, sedan träden begynt grönska och blommorna spira

upp, tog målaren sin skizzbok och gick ut åt landet.

Vid vägkanten satt en zigenarflicka. Det svarta håret föll öfver hennes skuldror ända ned till den urblekta röda kjolen, men det var hennes stora, mörka, strålande ögon, som i synnerhet ädrogo sig målarens uppmärksamhet.

— Hvilken präktig modell för en målning — sade han för sig själf och gick fram och hälsade på den unga flickan.

Det blef uppgjort, att hon tre gånger i veckan skulle infinna sig i hans atelier.

* * *

Zigenarflickan såg sig undrande omkring i den stora atelehen med dess mångahanda konstföremål. Hennes blickar vandrade från det ena till det andra, tills de slutligen stannade vid den stora målning, hvarmed målaren varit upptagen, då hon inträdde.

Hon stirrade på den korsfästes bild och hviskade slutligen sakta, i det hon pekade på honom:

— Hvem är det?

— Det är Kristus, svarade målaren likgiltigt.

— Hvad göra de vid honom?

— Han blir korsfäst. — Men håll dig nu stilla.

— Hvilka äro de andra med de elaka ansiktena?

— Tyst, var stilla nu, vi ha icke längre tid att tala därom.

Flickan teg, men tänkte dess mer.

För hvarje gång hon var där, blef hon mera nyfiken. Slutligen kunde hon icke afhålla sig från att fråga:

— Hvarför korsfästa de honom? Var han då en elak människa?

— Tvärt om, han var en mycket god man.

Det var allt hvad hon den dagen fick veta. Men hon fortsatte sina frågor vid följande besök.

— Om han var en god man, hvarför behandlade de honom så?

— Det var därför — — —

— Därför? upprepade Pepita med återhållen andedräkt.

Målaren såg förvånad på henne.

— Hör nu på, så skall jag berätta allt på en gång — men då får du icke heller plåga mig med flera frågor.

Och så berättade han hela historien om korsfästelsen, ny för zigenarflickan men gammal för honom.

Han kunde skildra Frälsarens dödsångest, utan att en enda nerv

hos honom själf blef berörd, under det hela hennes hjärta tycktes krym-pa tillsammans.

Hon måste kämpa hårdt för att hålla sina tårar tillbaka.

Porträttet af zigenarflickan blef färdigt samtidigt med den stora målningen öfver korsfästelsen.

Hon var där för sista gangen.

Sin egen bild betraktade hon helt likgiltigt, men framför den andra målningen stannade hon liksom ur stånd att slita sig därifrån.

— Kom, sade målaren, här har du dina penningar. Du har bringat mig lycka: din bild är redan såld.

Flickan vände sig långsamt.

— Tack, herre, sade hon. — Ni måste väl älska honom innerligt, sedan han har gjort allt detta för er? tillade hon.

* * *

Målaren slog ned ögonen. Flickan i den urblekta, slitna dräkten gick, men hennes fråga stannade kvar.

Målningen fördes bort, men frågan följde ändock icke med.

Målaren Sternberg kunde icke vidare få någon ro. Han kastade sig med fördubblad ifver in i arbetet. Förgäfvets. Snart kunde han icke längre arbeta, utan vandrade orolig omkring. Så fick han en dag i utkanten af staden se några människor, som gingo in i ett hus, flera andra kommo från motsatt håll och gingo äfven ditin.

Hvad försiggick väl därinne?

En förbigående besvarade hans fråga med att det var protestanternas bönesal.

Målaren visste, att dessa s. k. protestanter voro ett ringaktadt folk; men han visste äfven, att många af dem för sin öfvertygelses skull offrat mycket af hvad människor eljest icke gärna offra. — Kanhända de ägde den frid, han saknade?

En dag gick han in i salen.

En människa kan icke tråda nära en old och förblifva kall; det kunde icke heller han.

Här fick han se människor, som offrat allt för sin tros skull. Här hörde han ord af glödande kärlek till det Lamm, som burit världens synd.

Det dröjde icke länge, innan han skaffat sig ett nytt testamente, och ej heller länge, innan ordet blef ande och lif för honom.

I djupet af hans hjärta tändes en

innerlig kärlek till den korsfäste, som först älskat honom.

— Huru skall jag kunna berätta andra, hvad jag nu själf har funnit? Här går den stora mängden och vet intet; men huru skall jag kunna berätta dem det, ty tala kan jag icke?

Med ens slog den tanken honom.

— Jag skall måla det. I den förra bilden målade jag Jesu dödsqual. Nu vill jag måla en bild af hans kärlek.

Sternberg böjde sina knän.

Så började han att i målningen af Frälsaren gifva uttryck för den kärlek, som brände i hans inre.

* * *

Målningen var färdig, och han skänkte den till ett galleri i sin födelsestad.

Folk strömmade till för att se den. Det var som om de icke kunnat slita sig från bilden eller de ord, som voro målade därunder:

Allt detta har jag gjort för dig.

hvad gör du för mig?

Sternberg drog sig ofta tillbaka till en vrå af galleriet; där stod han och bad Gud välsigna sin målade predikan.

En dag sedan alla andra gått, såg han en ung flicka stå framför taflan och betrakta den under bittra tårar.

— Hvarför gråter du? frågade han deltagande.

Hon vände sig om, och han igenkände zigenarflickan.

— O, om han blott kunde älska mig — utbrast hon, i det hon pekade på Frälsarens ansikte — men jag är blott en fattig zigenarflicka. Hans kärlek är för er, icke för en sådan som mig.

Tårarna strömmade från hennes ögon.

— Pepita, han dog också för dig.

Och så berättade målaren henne allt. Mörkret började falla på, men han fortsatte att berätta henne om den korsfäste och om blodet, som renar från all synd.

— Allt detta har Jesus gjort för dig.

Två år hafva förgått. Det var åter vinter, och vinden svepte kall och bitande genom Dusseldorffs gator.

Målaren hade satt sig framför kaminen i sin atelier.

Då knackade det på dörren, och en man inträdde iklädd en trasig färskmisspels.

Hans svarta hår visade genast, att han var zigenare.

— Om herrn ville vara god och följa med honom?

— Hvarthän?

Det tordes han ej säga, ty myndigheterna kunde få reda på hvar de upphöllo sig och jaga bort dem.

— Hvarför skall jag följa dig?

— Det är en döende, som önskar se er.

Sternberg följde naturligtvis mannen, som hastigt förde honom genom gatorna ut ur staden. Månen lyste klar på himmelen. De närmade sig en skog och gingo in uti den. Där fanns hvarken väg eller stig, men den gamle gick med tysta, snabba steg genom snön.

Slutligen kommo de till en öppen plats, där några tält blifvit uppslagna.

— Gå in där, sade mannen och pekade på ett tält.

Sternberg måste böja sig djupt för att komma in genom tältöppningen. I månljuset såg han en ung kvinna ligga på en bädd af torra löf.

Hennes ansikte var blekt och kinderna infallna; men målaren igenkände Pepita.

Vid ljudet af hans stänmma öppnade hon ögonen, dessa underbara, strålände ögon. Ett leende smög sig öfver hennes läppar, och hon reste sig på armbågen.

— Ja, sade hon. — Han har kommit för att hämta mig. Han räcker ut sina händer, genomstungna, blöddande.

— För dig — hviskade målaren. — Allt detta har han gjort för dig.

* * *

Många år förgingo.

Målaren så väl som zigenarflickan stodo för länge sedan bland de frälsas skara.

En dag körde en ung lefnadsglad adelsman in på Dusseldorffs gator på väg till Paris.

Han gick upp i fatvelgalleriet.

Sternbergs tafla ådrog sig hans uppmärksamhet. Åter och åter läste han inskriften därunder.

Timmarna giugo. Vaktmästaren närmade sig och sade, att galleriet måste stängas.

Den unge adelsmannen var greve Zinzendorff.

Han gick tillbaka till hotellet och steg åter upp i sin vagn, men vägen till Paris fortsattes icke.

Han var ung, rik, begåfvad och ansedd.

Men ifrån och med denna stund hade han hela sin förmögenhet, sitt

lif, sitt namn, sina framtidsutsikter, allt för den korsfästes fötter. Hans valspråk blef från denna tid:

"Jag har blott en passion, och det är han."

* * *

Sternbergs målning hänger icke längre i galleriet i Dusseldorf. Några år efter ofvanstående tilldragelse utbröt eld i galleriet, och denna tafla blef jämte många öfriga lägornas rof.

En döende ynglings klagan.

I Chicago lefver en fader, som skulle vilja gifva hela sin stora förmögenhet, om han kunde återkalla till lifvet sin son och bedja med honom. För någon tid sedan lägg ynglingen för döden. "Pappa", sade han, "ack, om du ville bedja för mig. Du har aldrig bedit för mig." Fadern började gråta och sade, att han icke kunde bedja. Under sjutton år hade han ägt denne son i sitt hem och ännu aldrig framburit honom inför Gud i bön.

O, I fäder och mödrar, som lefven fram edert lif utan bön, I, som aldrig bären edra barn inför Gud i bön, huru skolen I kunna svara därför inför Gud? Och I, lärare och lärarinnor, nöjen eder icke att med edra skolbarn tala om Gud i allmänna ordalag, utan tagen dem vid handen och fören dem till Frälsaren. Bedjen för dem och bedjen med dem. Det skall icke blifva utan frukt.

Den, som vill!

"Den, som vill, han tage lifvets vatten för intet", Uppb. 22: 17. *Den, som vill.* Är detta icke tillräckligt för dig? Om du vill, då gäller denna inbjudning just dig. O, min vän, fatta om detta: "Den, som vill", ty däri är äfven du innesluten. Om du nu vet detta, hvarför emottager du icke inbjudningen?

Du säger kanske: "Jag är icke beredd." Men här behöfs icke beredelse. Allting är redan beredt och redo. Kom, just som du är. Dina egna ansträngningar, ditt läsande af Guds ord, dina böner kunna aldrig blifva din frälsare. Han, Jesus Kristus, måste frälsa dig, han allena. Vänta då icke, till dess du känner dig beredd. Om du skall vänta till dess, kommer du nog aldrig.

Du säger: "Hvad skall jag då göra?"

Kom, just som du är!

Du svarar: Om du kände till mitt lif i det förlutna, och huru hårdt och kallt mitt hjärta nu är, skulle du icke säga så."

"Jo, jag säger än en gång: Kom, just som du är. Jesus kan *fullkomligt frälsa*. Han är både villig och mäktig att frälsa. Hans blod renar af *alla* synder. Hör, och hör om igen: Om någon törstar, han komme, och *den, som vill*, han tage lifvets vatten för intet.

Enda barnet.

"Han är vårt enda barn", ursäktade sig föräldrarna: "vi måste låta honom hafva sin vilja!" — Och så gjorde gossen allt, hvad han behagade.

"Han är vårt enda barn och skall ärfva hela vår förmögenhet, han behöfver icke anstränga sig med för mycket lärdom", sade de — och så blef han en dagdrifvare.

"Han är vårt enda barn, icke en vind får blåsa på honom", sade modern — och så blef han bortklemad.

"Han är vårt enda barn, han skall väl få lof att roa sig!" beslutade föräldrarna — och så frässade han i nöjen.

"Han är vårt enda barn; man får icke vara allt för nogräknad mot honom!" lugnade de sig med, då han handlat illa, — och så blef han lätt-sinnig.

"Han är vårt enda barn, vi ha ju råd därtill", tröstade föräldrarna sig, då de måste betala hans skulder.

"Han är vårt enda barn!" klagade de, då han vände dem ryggen och rusade vildt ut i syndalifvet.

Medlemmar af den Förenade norska kyrkan i Forest City, Ia., berättas hafva köpt Hotell Waldorf därstädes och ännu använda det till en akademisk eller college. Byggnaden hade för icke länge sedan kostat \$60,000 och såldes nu för \$18,000.

Pastor William Henry Miiburn, senatens beryktade blinde kaplan, har aftidit i St. Barbara, Cal. Han valdes två gånger till representanthusets i Washington kaplan och senare till kaplan för senaten. Den gamle, blinde och ärevördige prästen har tjänat vid Förenta staternas kongress under en lång följd af år. Han blef blind i ungdomen, men fortsatte sina studier 20 år därefter och blef slutligen respredikant inom metodistkyrkan, tills han valdes till kaplan vid kongressen. Han var äfven bekant såsom föreläsare och hade rest omkring i Förenta staterna, England och Canada och hållit föreläsningar.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG.

Kontor: timmar:

10—12 f. m., 2—4 och 7—8 e. m.

Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce Building öfver Malstrom Bros. apotek.

TACOMA,

WASHINGTON

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale ...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave.

Tacoma, Wash.

Biljet-

köpare!

SPARA PENNINGAR

Genom att försäkra eder om biljetter från Skandinavien nu (gällande för ett år), ty priserna komma snart att stegas.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representera alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linie, öfver hvilken eder passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registrerat bref till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifva regelmässigt underrättade pr telegraf om eder passagerares afresa och ankomst, och kunna vi således gifva eder nöjaktig underrättelse om ankomsten och bespara eder mycket obehag, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vänner.

Kom ned på kontoret, eller skrif eller telefonera, och skall det städse vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda eder.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528.

Independent Phone: 528.

Seattle, Wash.

"Den som spar, han har." Spara 10-centaren, och dollarn är Er. Insätt Edra besparingar i SPOKANE & EASTERN TRUST CO.'S sparbanksafdelning. Intresse betalas i januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST CO.,

Moscow, Idaho.

Moscow's Shoe Store

Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Lagning utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

DENTIST

Teeth extracted without pain by use of
local anesthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

Beum & Iverson

Skandinaviska
SAKFÖRARE och
Fastighetsmäklare

MOSCOW, IDAHO.

The Golden Rule

Everything in
Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.

Grocerihandel

Spicer Block.

MOSCOW, IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah Country. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas växlar till utlandets
alla delar.

A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Trull, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.

NILS PETERSON

Plumbing & Steam Fitting.

Pampar, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market

Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALER IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

Elastic Felt
Mattress
The Best in
The Market.

GRICE and SON MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.
MOSCOW, IDAHO

Alla goda ting äro
FÖR 3 DOLLARS
ERHÅLLAS GODA TIDNINGAR:
AUGUSTANA 3 Ungdomsvännen
Augustana Journal
Sänd 3 dollars genast, så erhåller Ni tidningarna med omgående.
Lutheran Augustana Book Concern,
ROCK ISLAND, ILL.

LITTERATURNYTT

ALFRED TENNYSON
Dikter i urval
TOLKADE AF
HJALMAR EDGREN.
Prisbelönt af Kongl. Svenska Vetenskapsakademien.

Inbunden - - - - - \$2.15

"En lucka i vår öfversättningslitteratur är fylld, då nu ett stort antal af Tennysons yppersta dikter på värdigt sätt öfverslyttats till vårt tungomål. Den ännu själfhelheten, det formella mästernskapet i Tennysons odödliga sänger skola nu äfven af de svensker, som ej läsa originalen, kunna njutas och beundra. — — — Detta är professor Edgrens evärdliga förtjänst. Han skall därför hafva tack." C. D. Wirsén.

"Professor Edgren har i en vacker volym med ett lyckligt grepp sammanfört olika element af Tennysons omfattande lyriska produktion. — — — Dessa dikter ha nog i rätt tid af rätt person fått sin svenska, fulländade tolkning." C. D. M.—.

"För hvar skönlitterärt intresserad svensk torde denna väl valda och tolkade samling dikter af Englands fortfarande mest "fashionable" och en af dess mest betydande skalders under det gångna århundradet vara välkommen." S. S.—.

"Hjalmar Edgrens öfversättning af Tennyson skall bli välkommen i hvarje hem, där man förstår uppskatta verklig diktning, diktning i hvilken en upphöjd lifsskådning och ett rikt och skiftande, förädladt känslolif täger sig ett lika värdigt uttryck i en fast, tydlig flykt och klingande, klar vers." —pt—

Arbetet rekvideras hos
LUTHERAN . AUGUSTANA . BOOK . CONCERN
FILIALER (213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN.
(377-379 Broadway, Room 1009, NEW YORK, N. Y. Rock Island, Ill.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS

MOSCOW, - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.
Main Street, Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros., ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.
Moscow, Idaho

DR. W. H. CARITHERS,

Physician and Surgeon

—OFFICE—

Third Street, - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSICIAN and SURGEON

Office on 2nd Street,
Near telegraph office.

MOSCOW, IDAHO.

BADGER STORE

David & Ely, Prop's.

Leading General Merchandise Store in Latah Co.
Call and see us.

MOSCOW, IDAHO.

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Frukt-
ter, Grocerier och Konfekter.

Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA. CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

Ullhandhåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese dem.

TROY, - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE
Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - - Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:de gatan. - - Moscow, Idaho.

Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER och STÖVAR.

MOSCOW, IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, IDAHO.

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek.

Droger, Kemikalier och Toilett-artiklar.
Receipts fyllande en specialitet.

Telephone James 111.

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom

SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.

Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brefstäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband... \$1.00
Svensk amerikansk Kokbok. Kart..... \$1.25
... Do. klotband \$1.50
Ahlberg's Biblisk Skattkammare. Välsktb. \$1.50
... Do. Läderband \$1.75
... Do. Morocoband med guldsnitt \$2.25
Rosenius' Betraktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
... Do. Läderband \$1.75

Kataloger gratis.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
.... OPTIKUS

Spicer Block. - - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not **Frank**
keep time, take **Kelly**
them to

Browne Block - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

Ullhandhålla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för bifv,
fläsk, fårkött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN,

SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

MOSCOW, - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill.